

- Hl. Johannes der Täufer (C) ميلاد القديس يوحنا المعمدان
24. Juni
-

Evangelium Lk 1,5-17

+ Aus dem heiligen Evangelium nach Lukas

5Zur Zeit des Herodes, des Königs von Judäa, lebte ein Priester namens Zacharias, der zur Priesterklasse Abija gehörte. Seine Frau stammte aus dem Geschlecht Aarons; sie hieß Elisabet.

6Beide lebten so, wie es in den Augen Gottes recht ist, und hielten sich in allem streng an die Gebote und Vorschriften des Herrn.

7Sie hatten keine Kinder, denn Elisabet war unfruchtbar, und beide waren schon in vorgerücktem Alter.

8Eines Tages, als seine Priesterklasse wieder an der Reihe war und er beim Gottesdienst mitzuwirken hatte,

9wurde, wie nach der Priesterordnung üblich, das Los geworfen, und Zacharias fiel die Aufgabe zu, im Tempel des Herrn das Rauchopfer darzubringen.

10Während er nun zur festgelegten Zeit das Opfer darbrachte, stand das ganze Volk draußen und betete.

11Da erschien dem Zacharias ein Engel des Herrn; er stand auf der rechten Seite des Rauchopferaltars.

12Als Zacharias ihn sah, erschrak er, und es befahl ihn Furcht.

13Der Engel aber sagte zu ihm: Fürchte dich nicht, Zacharias! Dein Gebet ist erhört worden. Deine Frau Elisabet wird dir einen Sohn gebären; dem sollst du den Namen Johannes geben.

14Große Freude wird dich erfüllen, und auch viele andere werden sich über seine Geburt freuen.

15Denn er wird groß sein vor dem Herrn. Wein und andere berauschende Getränke wird er nicht trinken, und schon im Mutterleib wird er vom Heiligen Geist erfüllt sein.

16Viele Israeliten wird er zum Herrn, ihrem Gott, bekehren.

17Er wird mit dem Geist und mit der Kraft des Elija dem Herrn vorangehen, um das Herz der Väter wieder den Kindern zuzuwenden und die Ungehorsamen zur Gerechtigkeit zu führen und so das Volk für den Herrn bereit zu machen

انجيل القديس لوقا 1، 5-17

- لو-1-5: كَانَ فِي أَيَّامِ هِيرُودُسَ، مَلِكِ الْيَهُودِيَّةِ كَاهِنٌ اسْمُهُ زَخْرِيَّا، مِنْ فِرْقَةِ أَبِيآءِ، وَامْرَأَتُهُ، مِنْ بَنَاتِ هَرُونَ، وَاسْمُهَا أَلِيصَابَاتُ.
- لو-1-6: وَكَانَا كِلَاهُمَا بَارَيْنِ أَمَامَ اللَّهِ، سَالِكَيْنِ بِعَیْرِ مَلَامَةٍ، فِي جَمِيعِ وَصَايَا الرَّبِّ وَرُسُومِهِ.
- لو-1-7: وَلَمْ يَكُنْ لِهَمَا وَلَدٌ: لِأَنَّ أَلِيصَابَاتَ كَانَتْ عَاقِرًا، وَكَانَا كِلَاهُمَا قَدْ طَعَنَّا فِي السِّنِّ.
- لو-1-8: وَفِيمَا كَانَ يَكْهَنُ، فِي نَوْبَةِ فِرْقَتِهِ، أَمَامَ اللَّهِ،
- لو-1-9: أَصَابَتْهُ الْقُرْعَةُ، عَلَى حَسَبِ الْعَادَةِ فِي الْخِدْمَةِ الْمُقَدَّسَةِ، أَنْ يَدْخُلَ هَيْكَلَ الرَّبِّ وَيُوقِدَ الْبَخُورَ.
- لو-1-10: وَكَانَ كُلُّ جُمُهورِ الشَّعْبِ يُصَلُّونَ فِي الْخَارِجِ، وَقَتَ التَّبَخِيرِ.
- لو-1-11: فَظَهَرَ لَهُ مَلَكَ الرَّبِّ، وَاقِفًا إِلَى يَمِينِ مَذْبَحِ الْبَخُورِ.
- لو-1-12: فَاضْطَرَبَ زَخْرِيَّا حِينَ رَأَاهُ، وَوَقَعَ عَلَيْهِ خَوْفٌ.
- لو-1-13: فَقَالَ لَهُ الْمَلَكُ: "لَا تَخَفْ، يَا زَخْرِيَّا، فَإِنَّ طَلِبَتَكَ قَدْ اسْتُجِيبَتْ. وَأَلِيصَابَاتُ امْرَأَتُكَ سَتَلِدُ لَكَ ابْنًا فَتُسَمِّيهِ يُوْحَنَّا؛
- لو-1-14: بِهِ يَكُونُ لَكَ فَرَحٌ وَابْتِهَاجٌ، وَمَهْولِدُهُ يَفْرَحُ الْكَثِيرُونَ،
- لو-1-15: لِأَنَّهُ سَيَكُونُ عَظِيمًا أَمَامَ الرَّبِّ؛ وَلَا يَشْرَبُ خَمْرًا وَلَا مُسْكِرًا؛ وَيَمْتَلِئُ مِنَ الرُّوحِ الْقُدُسِ وَهُوَ بَعْدُ فِي بَطْنِ أُمِّهِ؛
- لو-1-16: وَيَرُدُّ كَثِيرِينَ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ إِلَى الرَّبِّ إِلَهُهِمْ.
- لو-1-17: وَيَسِيرُ أَمَامَهُ بِرُوحِ إِبِلِيَّا وَقُدْرَتِهِ، لِيَرُدَّ قُلُوبَ الْآبَاءِ إِلَى الْبَنِينَ، وَالْعَصَاةَ إِلَى حِكْمَةِ الصُّدِّيقِينَ، وَيُهَيِّئَ لِلرَّبِّ شَعْبًا مُسْتَعِدًّا".